

ΚΛΕΙΩ

Τόμος Γ'.
ΑΡΙΘΜ. 22 (70).

Συνδρομή, άρχομένη από 1. Ιανουαρίου και 1. Ιουλίου εκάστου έτους, έξάμηνος μόνον
και προπληρωτέα: Πανταχού φράγκ. χρ. 10 ή μάγκ. 8.

ΕΤΟΣ Γ'.
τῇ 15/27. Νοεμβρίου 1887.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΚΕΛΑΣ.

Ἐγεννήθη ἐν Ἐρμουπόλει τῆς Σύρου, τῷ 1835, ἐκ πατρὸς Μακεδόνης καὶ μητρὸς ἡπειρώτιδος τὸ γένος, θυγατρὸς δὲ τοῦ Γεωργίου Μελά. Ὁ Δημήτριος Βικέλας δὲν ἔτυχε νὰ συνδεθῇ μὲ τὸν ἐκπαιδευτικὸν ἢ τὸν πολιτικὸν τῆς Ἑλλάδος βίον, ζήσας δὲ βραδύτερον ἐν Εὐρώπῃ κατέστησε πασίγνωστον καὶ συμπαθέςτατον τὸ ὄνομά του παρ' ἡμῖν διὰ τῆς ἀκαμάτου φιλολογικῆς δραστηριότητός του, ἡ σύντομος ἐξιστόρησις τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ καὶ τὴν καταλληλοτέραν βιογραφίαν τοῦ ἀνδρός.

Γλωσσομαθὴς καὶ φίλος τοῦ ἀπλοῦ ἐκείνου καὶ ἀπερίττου ὕψους, ὅπερ ἐμόρφωσαν οἱ πρῶτοι κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τοῦ ἔθνους καὶ ἀμέσως μετ' αὐτὴν λόγιοι, ἀνέκαθεν δὲ ὁπαδὸς τῶν περὶ ἱστορικῆς ἐνότητος τοῦ ἐλληνισμοῦ ὕγιεστάτων ἰδεῶν, ἐνέκυψε κατ' ἀρχὰς εἰς ἱστορικὰς μελέτας, ὧν καρπὸς ὑπάρχει ἡ ὡραία ἐκείνη „Περὶ Βυζαντινῶν μελέτη“, ἐν Λονδίνῳ κατὰ τὸ 1874 ἐκδοθεῖσα, ἄρτιον ἱστορικὸν δοκίμιον, διακρούμενον εἰς τρεῖς διαλέξεις, ἀναγνωσθεῖσας εἰς τὸν ἐν Μασσαλίᾳ Ἑλληνικὸν Σύλλογον. Ἡ πραγματεία αὕτη μετεφράσθη γαλλιστὶ ὑπὸ τοῦ κ. E. Legrand. Ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ ἀπεικονίζονται συντόμως τὰ κυ-

ριώτερα τῶν Βυζαντινῶν χαρακτηριστικά, ἐπιτυχῶς δ' ἀναίρουνται αἱ παραμορφώσεις καὶ αἱ ἀντιπάθειαι τῶν ἱστορικῶν τῆς Δύσεως, ἐξαιρομένης τῆς ἡθικῆς καὶ δικηνοητικῆς καταστάσεως τοῦ βυζαντινοῦ λαοῦ, ὅστις ἐδειξε, κατὰ τὸν ἡμέτερον συγγραφέα, „ἐν πολέμῳ ἀρετάς, ἀς δὲν ἤθελεν ἀπαρνηθῇ καὶ ἡ ἀρχαία Ἑλλάς“.

— Ἀλλὰ τίς ἀγνοεῖ τὸν „Λουκῆν Λάραν“ τοῦ Δημητρίου Βικέλα; Τὸ ἀληθινὸν τοῦτο κόσμημα τῆς νεωτέρας ἡμῶν φιλολογίας, δημοσιευθὲν τὸ πρῶτον διὰ τῆς „Ἐστίας“ τῷ 1879 καὶ πολλῶν μέχρι τοῦδε τυχὼν ἐκδόσεων, εἶνε σήμερον πάγκοινον ἀνάγνωσμα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ δημοσίου, διότι πολλάκις εἰς πάσας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας μετεφράσθη. Ἡ διηγηματικὴ χάρις τοῦ ἡμετέρου συγγραφέως εἶνε τῷ ὄντι ἔξοχος, ὡς τοιαύτη δ' ἐπανθεῖ καὶ εἰς τὰ νεώτερα αὐτοῦ ἔργα, τὴν σειρὰν ἐκείνην τῶν ἐφετινῶν διηγημάτων του, ἅτινα ἐδημοσίευσεν κατ' ἀρχὰς διὰ τῆς „Ἐστίας“ καὶ κατόπιν εἰς ἰδιαιτέρον τόμον, ὅλον πάλιν μεταφρασθέντα γαλλιστὶ. Ἡ „Ἀσχημὴ ἀδελφὴ“ εἶνε χαριέστατον ἔργον, ἀπαράμιλλος δ' ἅμα ἡθογραφία τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΚΕΛΑΣ.

Ὁ ἐν Εὐρώπῃ Λόγιος.